

Forfatteren, moren og datteren

Han var ny i kvarteret - og charmerende. Desuden var han forfatter og skrev bondagehistorier. Han manglede en pige som kunne hjælpe ham med lidt research.

Kapitel 1

Moren bekymrede sig som mødre gør, når en enlig mand flytter ind i nabohuset.

Og netop en enlig mand - når nu morens datter var tretten år gammel, havde små bryster og et nyfident glimt i sine ikke helt uskyldige barneøjne. Dertil en antydning af flirtende næsvished som afslørede at forandringer var på vej.

Moren havde håbet på en pæn familie, måske en familie med en datter jævnaldrende med hendes egen så de kunne dyrke sunde interesser. Ikke kun sidde hjemme og læse. Datteren læste for meget efter morens mening.

Indflytteren var en yngre end moren. Måske ti år eller deromkring. Moren var 37. Han var canadier, fra Vancouver. Det talte de om, for moren havde engang været i Vancouver.

”Men hvorfor er du så her?”

”Vi blev skilt, jeg trængte til nye omgivelser.”

Morens hjerteslag blev en nuance hurtigere, og hun

skændte i stilhed på sig selv.

Men han så godt ud, var venlig, åben og betænksom.

"Hvad gør han her?" spurgte datteren.

"Skriver. Han er forfatter."

"Cool. Lissom Stephen King."

"Ikke helt. Han skriver vist mere underligt."

"Mere underligt end Stephen King?"

"Han sagde det ikke. Han kommer over til middag!"

"Her? Har han nogen med?"

"Han er skilt."

Moren blussede. "Bare høflighed. Han er jo ny i kvarteret."

Datteren grinede. "Skal du have den nedringede kjole på?"

"Nej! Tal ordentligt. Det er ikke den slags."

"Hvad skriver du?" Datteren lænede sig frem over bordet og så direkte på manden, men trak sig en smule tilbage ramt af morens bebrejdende blik.

"Lissom Stephen King? Jeg er vild med Stephen King. "

"Stephen King skriver godt, gode historier, har vundet priser og den slags."

"Jeg læser en masse," fortsatte teenageren ivrigt.

"Hvem kan du lide, nogen fra Canada?" spurgte

forfatteren.

Datteren var ikke sikker på om hun kendte nogen canadiske forfattere.

Forfatteren fortsatte: "Jeg beundrer mange forskellige forfattere, William Faulkner, James Baldwin, Vladimir Nabokov."

"Nabokov?" Moren rettede sig op. "Er det ikke om . . ."

Hun tøvede. Dette var ikke et spor hun ønskede at forfølge mens datteren var tilstede.

"Om hvad?" spurgte datteren årvågent. Hun fornemmede morens reservation.

"Lolita," svarede forfatteren. "Historien handler om en ung pige, 12 år gammel. En voksen mand bliver forelsket i hende."

"Tolv? Det er . . ." Datteren ledte efter et udtryk. "Det er . . . usædvanligt."

"Klogt svar, du læser åbenbart en del."

Pigen rødmede, glad for at blive rost. Moren prøvede at aflede samtalen mellem de to.

"Mere kaffe? Hvad skriver du selv?"

Manden rakte smilende sin kop frem. "Ord, sætninger, kapitler." Så blev han alvorlig. "Jeg skriver om menneskers skjulte tanker.

"Psykologiske mysterier?" spurgte pigen ivrigt.

Manden smilede. "Ja det er min genre."

Kapitel 2

”Jeg har tænkt på hvad du sagde.”

Moren stod nervøst trippende på dørtrinnet til mandens hus. ”om at skrive om psykologiske mysterier.”

”Ja,” sagde forfatteren, inden han høfligt tog blikket til sig efter at have ladet det hvile i kløften i morens halvt åbne bluse. Han gjorde det helt naturligt, uden at skjule sin interesse.

”Måske en kop kaffe som tak for sidst?”

Moren tog sit første skridt ind i forfatterens verden. Hun havde været i huset i de tidligere beboeres tid, men nu virkede huset lysere. Måske, tænkte hun, skyldtes det at denne mand var lys af sind.

De nippede kaffe af spinkle kopper som måtte stamme fra et eksotisk land.

”Er du her for at høre om mit arbejde eller for at lære mig bedre at kende?”

”Begge dele tror jeg.”

Moren følte sig tiltrukket, men også foruroliget af denne venlige fremmede, og havde pyntet sig i håb om at fjerne hans opmærksomhed fra datteren, skønt han på intet tidspunkt havde vist datteren utilladelig interesse. Kun venlighed – og accept af pigens voksenalder. Det var det som foruroligede moren.

”Og ved at lære mig bedre at kende håber du at kunne beskytte din datter.”

Morens knæ ramte bordkanten så kande og kopper væltede.

”Jeg skal hjem nu.”

Hun flygtede mod døren.

Kapitel 3

”Undskyld det med mor.”

Pigen stod på forfatterens dørtrin. Det var sen eftermiddag, og skyggerne var lange.

”Undskyld hvad?”

Manden stod inden for døren. Han virkede mindre inviterende overfor datteren end han havde gjort over for moren.

”Hun fortalte mig at hun skubbede til dit bord. Hun var . . .”

”Nervøs,” fuldførte manden pigens sætning, sådan som det var hans arbejde - at fuldføre sætninger.

”Nervøs,” Pigen nikkede. ”Det bliver hun når hun tror, hun skal gøre noget vigtigt.”

Forfatteren trådte ikke til side og inviterede ikke pigen indenfor.

”Gøre hvad?”

”Beskytte mig,” sukkede den trettenårige med blasert træthed i stemmen. ”Hun tænkte at hvis hun så godt ud, hot, ville du kigge efter hende og ikke efter mig.”

”Tror hun da jeg er pervers?”

I halvmørket kunne pigen ikke se om manden smilede. Hans stemme lød sådan.

"Det er den der Lolita-ting som gør hende nervøs. Jeg har set filmen. Humbert Humbert, du ved."

"Fordi jeg kan lide historien om Lolita betyder det ikke at jeg er en Humbert Humbert."

Pigen smilede.

"Jeg er heller ikke som hende."

"Som hvem? Lolita eller din mor?"

Pludselig lo de begge.

"Men jeg vil skrive når jeg bliver ældre, så jeg tænkte at du måske ville undskylde min mor og lade mig læse noget, du har skrevet."

"Jeg vil give din mor et manuskript så hun kan læse det først.

"Hvorfor det?"

"Så hun ikke tror jeg er en Humbert Humbert."

Kapitel 4

"Et fredsoffer," sagde forfatteren og overrakte moren et bundt papirer. Moren tog imod det.

"Det er mig som bør bede om fred. Jeg var vist lidt for ivrig."

"Ikke mere end hvad man kan forvente af en attraktiv kvinde."

Moren så ned. Hvorfor falder jeg dog for den slags, tænkte hun, nå skidt, han er sød.

”Det er kun nogle kapitler, en slags udkast. Lad ikke din datter læse det, hvis du ikke synes det er passende for en ung pige.”

Moren læste. Det var en almindelig romantisk standardfortælling. Den handlede om en enlig kvinde, kvindens datter og en mand som blev forelsket i kvinden. Historien var en parafrase over de tre; forfatteren selv, moren og datteren. Moren følte sig smigret af den unge mands interesse. I det mindste indtil hun var en tredjedel inde i historien og den første scene med børnebondage eksploderede op i ansigtet på hende. Hun læste i en tilstand af chok. Kunne voksne mennesker gøre den slags ved børn? Tage tøjet af dem, binde dem, masturbere dem. Hun læste igen, kunne ikke lade være. Hun skulle være standset tidligere og smidt manuskriptet i affaldsspanen, men tiden gik, og hun bemærkede knapt at hun sad med lårene klempt sammen om sin frie hånd.

Hun gik til badeværelset, tog brusebad, tørrede sig, gik til soveværelset, fortalte sig selv at hun ville afbryde forbindelsen med forfatteren.

To minutter senere læste hun igen med papirerne spredt ud over sengetæppet. Hun skippede indledningen og læste for fjerde gang afsnittet hvor den lille pige knæler med hænderne bundet på ryggen

og sine tiårige læber fast sluttet om den mandlige fortællers pikhoved.

Jeg må ikke, tænkte moren. Men hun var alene, hun kunne gøre hvad hun ville. Hun kælede sin kusse og kom som et sprængt vandrør da barnet lå på et bord, nøgen og bundet, og den mandlige hovedperson forgreb sig på pigens hårløse kønsorgan. Tøjklemmer blev nævnt.

Bagefter var hun gladere end hun havde været i flere år.

Moren rakte rakte manuskriptet til forfatteren hen over kaffebordet. Hendes eget denne gang. Hun havde læst historien flere gange end hun havde tal på, og masturberet furiøst hver eneste gang. Arkene var krøllede af brug.

"Har din datter læst det?"

"Nej," gispede moren. "Hun må ikke . . ."

"Det er blot et udkast."

"Uh, nej." Moren vidste ikke at svare noget fornuftigt. "Det er ikke . . . rigtigt . . . for en pige."

"Hvad synes du selv?"

"Jeg plejer ikke at læse den slags."

"Jeg burde måske have advaret dig."

"Det var . . . pigen, hun var kun ti år gammel."

"Vil det være bedre hvis hun var ældre?"

"Ja . . . jeg mener nej. Hun blev bundet og . . ."

hvem tænker på den slags?”

”Helt almindelige mennesker. Det er litteratur.”

”Litteratur som ophidser. . . .”

Moren klappede kæberne sammen for at genvinde kontrollen over sin løbske tunge. Forfatteren lod ikke til at have bemærket fortalelsen.

”Som sagt, det er kun et udkast, noget jeg har tænkt, jeg savner en pige som kan fortælle mig hvordan det virkelig er. En slags research. Blev du nogensinde bundet som barn?”

Det sugede i morens underliv. Hvis *han* havde været der dengang da . . . ville *han* have spanket hendes kusse med en skolelineal sådan som veninden havde gjort? Eller ville han have sat tøjklammer på hendes skamlæber som det skete for den lille pige i historien?

”Er du okay?”

Forfatterens stemme trak moren tilbage til nutiden.

”Det var en veninde. Vi legede. Jeg var ni eller ti. Hun bandt mig . . .”

For første gang i deres bekendtskab glimtede forfatterens øjne af andet end venlighed.

”Har du lyst til at fortælle mere om det . . . i sengen?”

Kapitel 5

Forfatteren havde gjort næsten alt ved moren: bollet

hende i enhver tænkelig stilling, sprøjtet varm sæd ud over hendes forsultne læber, vredet hendes nipler. Han havde behandlet hende grovere og mere ydmygende end hun nogen sinde havde turdet håbe på en mand ville gøre.

Senere bandt han hende til en stol i spisestuen. Der sad hun så - med armene bag stoleryggen og knæene trukket ud til stolens sider. Fint hvidt reb holdt hendes håndled og ankler på plads. En tynd bluse fremhævede hendes bryster. Hun havde trusser på. Forfatteren sad med computeren tændt og fingrene på tastaturet.

"Du blev altså bundet," repeterede han som om deres tidligere samtale ikke havde været afbrudt. "Og fik kussen spanket."

Men så drejede han historien i en ny retning.

"Har du nogensinde bundet din datter?"

"Nej."

"Men du har haft lyst til det?"

Moren så ned. Trods alt hvad der var hændt den sidste time, rødmede hun. "Behøver jeg fortælle det?"

"Det er allerede med i historien."

"Jeg tænker nogen gange at det er hendes skyld."

"Hvad er hendes skyld?"

"At hendes far forlod os."

Og nu havde datteren tilmed flirtet åbenlyst med forfatteren, diskuteret litteratur, spillet voksen, stjålet

forfatterens opmærksomhed og ladet sin mor være bænkevarmer. Det var vel rimeligt hvis tøsen fik kussen spanket. Det ville også passe ind i historien. Moren mærkede sine egne brystvorter stivne under blusen trods ømheden efter den hårde medfart forfatteren havde givet dem.

Forfatteren skrev i stilhed.

Kapitel 6

"Skal I giftes?"

Datteren så fra moren til forfatteren og tilbage til moren som opfattede det ironiske i datterens bemærkning.

"Jeg er bundet."

"Og hvad så? Det har du altid drømt om. Det står i historien!"

"Hvordan vidste du . . .?"

"Mor! Jeg er ikke dum. Jeg så dig gemme papirer, og jeg har hørt dig om natten."

"Du må ikke læse det," hviskede moren. "Det er ikke for børn."

"Mor, du snakker for meget." Pigen vendte sig mod forfatteren. "Hvad sker der nu?"

Forfatteren bøjede sig frem og lod en finger følge en linje på computeren. "Pigen tager sine trusser af."

"Okay."

Datteren rakte op under sit korte skørt og trak med

et sving sine trusser af. Derpå trak hun dem over hovedet på moren som forbløffet stirrede ud gennem trussernes åbninger. Pigen løftede morens bluse til den sad om halsen på hende og efterlod hendes bryster frit udstillet.

"Hun ligner en ko, en liderlig ko med patter, har du bollet hende?"

"Ja, din mor er en ret frustreret kvinde."

"Har du spanket hendes kusse?"

"ikke endnu."

"Må jeg gøre det?"

"Senere. Hvis det passer ind i historien."

"Vil du også binde mig?"

"Det håbede jeg du ville foreslå. Hvordan synes du en ung pige skal bindes den første gang?"

"Ligesom sin mor."

"Åh," sukkede pigen da rebet tvang hendes arme bagud og hendes små bryster frem. Hendes første rigtige bondage og første liderlige suk ved at være bundet hårdt og hjælpeløst. Hun sad over for moren. Ungdommen over for erfaringen.

"Gør det ondt?"

"Ja, . . . det er . . . dejligt," gispede pigen.

Forfatteren viste hende piskan.

"Vent," sagde pigen. "Jeg har en ide. Til historien. Først binder manden pigens bryster og sætter

tøjklemmer på niplerne inden han pisker hende. Lyder det godt?"

"Flot!" Forfatteren lo. "Der er en forfatter i dig."

Han trak pigens bluse op og lagde reb over og under de minimale bryster så rebet pressede dem til to mindre og skarpere former med de strittende brystvorter længst fremme.

"AV, det gør ondt," klynkede pigens da tøjklemmerne bed i hendes sarte trettenårige nipler som ikke havde samme seje modstandskraft som morens.

Forfatteren skubbede pigens skørt op så hun var nøgen fra navlen og ned. Lårene var lange og slanke, huden silkeglat. Kussen havde kun en skygge af hårvækst. Pigen spredte benene og løftede enden fra stolen så meget hun kunne.

"Slå mig," hviskede hun.

"Du skal bede pænt om det."

"Please. Slå mig, pisk min kusse."

"Andre mennesker vil læse om dig, og kende dine tanker."

"Gør det."

Moren gav et grynt fra sig, da hun forstod at hun var ved at tabe. At hun var på vej ud af historien.

"Også mig," tiggede hun bag datterens trusser der delvist dækkede hendes mund. Hun forsøgte at indtage samme obskøne position som datteren med

underlivet skudt frem, men hverken forfatteren eller datteren tog notits af hende. De var optaget af hinanden. Forfatteren lænede sig over pigens opadvendte ansigt, og kyssede hende længe inden han med piskan lagde de første smalle striber på pigens inderlår. Hun gispede af liderlighed da piskan ramte hendes kusse, en gang, to gange, fem gange. Hun havde vundet - vundet en plads i forfatterens historie. Hun så over på moren. Stolen var tom. "Hvor er mor?"

"Borte," svarede forfatteren. "Jeg skrev hende ud af historien. Det var alligevel det bedste."

Pigen var lykkelig. Det ville blive en god historie. Hun havde endda en titel til den: Forfatteren, moren og datteren.